

El perill del miratge nacionalista

JOAN TAPIA
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 07.04.07

El ple de la setmana passada va ser el del miratge nacionalista. **Vendrell** va llançar la pedra: si el Tribunal Constitucional es carregava l'Estatut, ERC faria **Mas** president, previ compromís a un referèndum d'autodeterminació. Va ser una pedrada que va afectar **Puigcercós** (no va corregir el seu segon), **Carod-Rovira** (no es va poder imposar) i **Montilla**, que va quedar amb l'autoritat disminuïda. A més, **Artur Mas** no es va erigir en alternativa responsable, sinó que va permetre que els seus independentistes exploressin amb ERC una moció que preconitzava un referèndum per aconseguir un Estat propi a la UE. Al final, les mocions sobiranistes no es van sumar i es va trencar el miratge nacionalista.

Però, ¿qui se n'ha beneficiat? No ERC, que ha recaigut en la immaduresa. No **Montilla**, que ha quedat tocat. No CDC, que va donar vacances al "catalanisme pragmàtic" i es va llançar a una carrera amb ERC per veure qui era més sobiranista mentre **Duran Lleida** confessava que votaria contra la independència. El sobiranisme divideix el tripartit... i CiU. Ara la clau no és la reforma, actualment impossible, de la Constitució. Ni un referèndum, de difícil realització i resultat, per ser un Estat de la UE. ¿No veuen **Vendrell** i **Felip Puig** que el PNB s'ha empassat el *pla Ibarretxe*?

La qüestió és guanyar la batalla del Constitucional. **Tarradellas** deia que sense unitat era difícil que Catalunya aconseguís alguna cosa a Madrid. **Pujol** ho va aconseguir als 90, recolzant avui el PSOE, demà el PP. Però quan **Aznar** va tenir majoria absoluta, l'invent va saltar pels aires. Els partits han d'aprendre la lliçó i recuperar certa complicitat.

¿Com? Apunto quatre idees. Primera, una estratègia comuna a Madrid dels quatre partits que van votar l'Estatut al Parlament, cosa que també exigeix cert armistici intern (**Mas** peca d'impaciència i supèrbia, però **Montilla** ha d'assumir que CiU és la primera força). Segona, intentar llimar arestes amb el PP. **Piqué** no està interessat a ser el dolent de la pel·lícula i és un aliat objectiu

(s'ha mullat en el cas de TV-3 a València). I **Montilla** ha de suavitzar les coses rebent **Rajoy** a la Generalitat. Tercera, la fermesa en el desplegament de l'Estatut no ha d'ignorar que el final d'una legislatura alenteix. I no és rendible danyar **Zapatero**. Quarta, deixar que la batalla de l'Estatut es jugui en el mitjà i llarg termini. La inconstitucionalitat del *cop de decret* d'**Aznar** s'ha proclamat cinc anys després de la seva promulgació. La constitucionalitat de la reproducció assistida va tardar 10 anys. No s'ha de córrer. Guanyi qui guanyi, després de les pròximes eleccions generals tot serà diferent i es renovarà part del Constitucional. Ara es necessiten, més que tribuns, polítics astuts per guanyar un plet que s'ha posat difícil.